

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 4. stycznia 1918.

Treść: (№ 5.—7.) 5. Rozporządzenie, dotyczące postępowania przy ostemplowaniu oprawionych ksiąg handlowych i przemysłowych. — 6. Rozporządzenie, dotyczące ustalenia na rok 1918 ilości cukru, dopuszczalnej do wolnej od należności wysyłki do Bośni i Hercegowiny. — 7. Rozporządzenie, w sprawie przedłużenia umownych terminów do przedsięwzięcia robót celem uzyskania minerałów, zawierających żywicę ziemną.

5.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. grudnia 1917,

dotyczące postępowania przy ostemplowaniu oprawionych ksiąg handlowych i przemysłowych.

W częściowej zmianie postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 9. kwietnia 1850, Dz. u. p. Nr. 137, dotyczącego postępowania przy przeprowadzaniu ostemplowania oprawionych ksiąg handlowych i przemysłowych, przewidzianego w § 31. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, upoważnia się c. k. Urząd stemplowy we Wiedniu aż do odwołania, by używał celem umieszczenia zamknięcia urzędowego na obu końcach sznura, przeciągniętego przez księgę, zamiast laku do pieczętowania plomb z blachy stalowej.

Przy tym sposobie zamknięcia przytrzymuje się oba końce sznura plombą z blachy stalowej, którą nakłada urząd i którą się zamyka obcęgami.

Plomba jest kształtu okrągłego o średnicy 17.4 mm i ma w wypukłej rzeźbie z jednej strony orła cesarskiego, a z drugiej strony napis z nazwą urzędu.

Pozatem pozostaje wyż. powołane rozporządzenie bez zmiany.

Wimmer wlr.

6.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. grudnia 1917,

dotyczące ustalenia na rok 1918 ilości cukru, dopuszczalnej do wolnej od należności wysyłki do Bośni i Hercegowiny.

Na mocy ustępu II. punkt 3., protokołu końcowego do artykułu XIII. umowy o uregulowaniu wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej korony węgierskiej, Dz. u. p. Nr. 278 z roku 1907, i ustawy z dnia 27. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 512, ustanawia się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu tę ilość cukru, którą dopuści się bez opłaty należności do ekspedycyowania z austriackich krajów do Bośni i Hercegowiny, na rok 1918 na 44.000 cetnarów metrycznych.

Z tej ilości rocznej można przysyłać bez opłaty należności:

1. Przesyłki cukru kandyzowanego aż do ogólnej ilości 100 cetnarów metrycznych przez przeznaczone do tego każdorazowo przez Ministerstwo skarbu urzędy wysyłkowe;

2. te przesyłki cukru o wadze, nie przekraczającej przy każdej przesyłce 25 cetnarów metrycznych, które przesyła się bez używania publicznych zakładów przewozowych przez przeznaczone do tego każdorazowo ze strony Ministerstwa skarbu urzędy wysyłkowe, a to aż do łącznej ilości 5900 cetnarów metrycznych;

3. pozostałą resztę z tych, będących obecnie w ruchu zakładów wyrobienia cukru i wolnych składów cukru, które brały dotąd na podstawie § 5., punkt 3. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. stycznia 1908, Dz. u. p. Nr. 4, udział w wolnem od należitości wysyłaniu cukru do Bośni i Hercegowiny, a to w stosunku ich dotychczasowych udziałów rocznych.

Z przypadających na oznaczone w punkcie 3. przedsiębiorstwa oraz z dopuszczalnych według punktu 2. przy poszczególnych urządach wysyłkowych ilości rocznych, które mają być wysłane bez opłaty należitości, można w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego korzystać zawsze tylko z ósmej części.

Obecne rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wimmer wlr.

7.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości i Ministra robót publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 1. stycznia 1918,

w sprawie przedłużenia umownych terminów do przedsiębrania robót celem uzyskania minerałów, zawierających żywicę ziemną.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Jeżeli w umowie o odstąpienie prawa do uzyskania minerałów, zawierających żywicę ziemną (§ 1. ustawy z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71), zawartej przed dniem 1. sierpnia 1914, jest postanowione, że można się domagać rozwiązania umowy, w razie gdy roboty wiertnicze lub roboty celem uzyskania nie zostaną w należywym czasie rozpoczęte lub nie będą należycie kontynuowane, to nie można prawa żądania rozwiązania umowy dochodzić, jeżeli zwłoka przypada na czas między dniem 1. sierpnia 1914 a dniem 31. grudnia 1918.

§ 2.

(1) W tym sądzie powiatowym, w którego okręgu należałoby przedsięwziąć roboty wiertnicze lub roboty celem uzyskania, można domagać się orzeczenia, iż uprawniony do uzyskania jest obowiązany roboty wiertnicze lub roboty celem uzyskania rozpocząć lub kontynuować.

(2) Na wniosek ten należy przesłuchać uprawnionego do uzyskania (§ 56. o. e.). Przed rozstrzygnięciem ma sąd przeprowadzić odpowiednie dochodzenia i zasięgnąć opinii rewirowego urzędu górniczego.

(3) Wniosek należy uwzględnić zapomocą uchwały, jeżeli przez wyniki postępowania zostanie uprawdopodobnione, iż uprawniony do uzyskania może przedsięwziąć roboty wiertnicze lub roboty celem uzyskania, do których jest zobowiązany wedle umowy. Jeżeli wniosek zostanie uwzględniony, wówczas winien sąd wyznaczyć uprawnionemu do uzyskania stosowny termin do przedsięwzięcia robót wiertniczych lub robót celem uzyskania, a to z tym skutkiem, że po bezskutecznym upływie tego terminu można dochodzić prawa żądania rozwiązania umowy.

(4) Tak przeciw przychylnemu jak i przeciw odmownemu załatwieniu wniosku jest dopuszczalny rekurs. Przeciw rozstrzygnięciu sądu drugiej instancyi niema dalszego środka prawnego.

(5) O kosztach postępowania należy rozstrzygać podług postanowień procedury cywilnej.

§ 3.

Minister robót publicznych może, w razie gdy tego wymaga interes publiczny, nakazać wedle swobodnego uznania podjęcie lub kontynuowanie robót wiertniczych lub robót celem uzyskania. Jeżeli uprawniony do uzyskania nie zastosuje się w wyznaczonym mu terminie do takiego nakazu, wówczas może być zażądane rozwiązanie umowy.

§ 4.

Pominąwszy przypadki, wymienione w §§ 2. i 3., zostaną terminy, wyznaczone w umowie, zawartej przed dniem 1. sierpnia 1914, dla robót wiertniczych lub robót celem uzyskania, w ten sposób przedłużone, iż uprawniony do uzyskania począwszy od dnia 1. stycznia 1919 uzyskuje tę część umownego terminu, jaka jeszcze nie upłynęła w dniu 1. sierpnia 1914, a jeżeli termin w tym dniu jeszcze nie zaczął biec, cały termin.

§ 5.

Poprzedzające postanowienia nie dotyczą czasu trwania umów, oznaczonych w § 1.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Niema ono zastosowania do umów, co do których rozwiązania rozstrzygnięto prawomocnie już przed tym dniem.

Schauer wlr.

Homann wlr.